

Socialförsäkringsutskottets betänkande

1978/79:8

med anledning av motion om kompensation för sjuklön m. m. som betalats från forskningsanslag

Motionen

I motionen 1977/78:542 av Gunnar Biörck i Värmdö (m) hemställs att riksdagen ger regeringen till känna vad i motionen anförts om ersättning för sjuklön m. m. som betalats ur forskningsanslag.

Utskottet

Enligt lagen om allmän försäkring erhåller arbetstagare sjuk- eller föräldrapenning från försäkringskassan under sjukdom eller föräldraledighet. För flertalet statligt anställda arbetstagare gäller genom kollektivavtal bestämmelser om s. k. arbetsgivarinträde. Fr. o. m. den 1 juli 1974 är arbetsgivarinträde obligatoriskt även för personal som avlönas genom forskningsanslag och donationsmedel.

Arbetsgivarinträdet innebär att det vid sjukdom och föräldraledighet i stället för sjuk- eller föräldrapenning utgår lön från arbetsgivaren. Staten kompenseras för sitt arbetsgivarinträde genom att de allmänna försäkringskassorna betalar in till riksförsäkringsverket de sjuk- och föräldrapenningar som belöper på anställda vid statliga myndigheter. Försäkringsersättningarna, som för innevarande budgetår beräknats uppgå till ca 3,5 % av de statliga myndigheternas löneutbetalningar, tillgodoförs statsbudgeten som inkomst.

Vid beräkning av statliga myndigheters anslag till lönekostnader beaktas de sociala arbetskraftskostnaderna genom ett särskilt lönekostnadspålägg (LKP). Pålägget, som är avsett att täcka dels de generella avgifter som samtliga arbetsgivare enligt lag har att erlagga, dels de kostnader i övrigt som är förknippade med de statliga anställningsförmånerna, fastställs av regeringen till viss procent av utgivna löneförmåner. Procentsatsen, som för innevarande budgetår beräknats till 39 %, är enhetlig för samtliga myndigheter.

När lönekostnadspålägget fastställs tar man hänsyn till att staten uppbär den nämnda försäkringsersättningen från riksförsäkringsverket. Pålägget reduceras nämligen i motsvarande mån.

För verksamheter finansierade med gåvo- och donationsmedel som överlämnats till statlig myndighet gäller samma bestämmelser som för statliga myndigheter. Detta innebär att från gåvo- och donationsmedel bestrids förutom lönekostnader också sociala kostnader till ett belopp, som

även det reduceras med hänsyn till försäkringsersättningen från riks-försäkringsverket.

Såväl lönekostnadspålägget som försäkringsersättningen från riks-försäkringsverket tillförs inkomstiteln Pensionsmedel m. m. och används för att gemensamt täcka de sociala arbetskraftskostnaderna, däribland arbetsgivaravgiften till sjukförsäkringen.

Nuvarande metod att kollektivt tillföra statliga myndigheter sjukförsäkringsersättningen från riks-försäkringsverket och samtidigt i motsvarande mån reducera myndigheternas lönekostnadspålägg får bl. a. den effekten att endast myndigheter med genomsnittlig sjukfrånvaro erhåller en helt rättvisande kompensation. Övriga myndigheter blir antingen över- eller underkompenserade. Forskningsverksamheter som arbetar med en begränsad tids- och kostnadsram kan naturligtvis av nämnda skäl bli underkompenserade när de anställda ofta är sjuka eller föräldralediga. Inom de enskilda myndigheterna kan däremot på sikt en utjämning beräknas ske. Metoden är administrativt enkel att tillämpa, vilket är en fördel för myndighetskollektivet som sådant. Skulle man skilja ut de försäkringsersättningar, som hänförs till anställda som avlönats med t. ex. gåvo- och donationsmedel, skulle följden bli en ökad administration såväl för försäkringskassorna som för de berörda myndigheterna. Dessutom måste gåvo- och donationsmedlen belastas med ett högre lönekostnadspålägg för att täcka bortfallet av försäkringsersättning på inkomstiteln Pensionsmedel m. m.

I en motion till 1975 års riksmöte, vilken hänvisades till utbildningsutskottet, begärdes åtgärder i syfte att komma till rätta med den dubbla ekonomiska belastning, som enligt motionären drabbade forskningsanslagen i de fall anställd personal var sjuk- eller föräldraledig. Utbildningsutskottet ansåg i sitt av riksdagen godkända betänkande 1975/76:10 att frågan – med hänsyn till att det statliga arbetsgivarinträdet gjorts obligatoriskt efter den 1 juli 1974 på personal med lön som bestrids av donationsmedel och anslag från forskningsråd – borde bli föremål för prövning av regeringen och därefter underställas riksdagen för beslut.

Riksdagen har därefter vid såväl 1975/76 som 1976/77 års riksmöten på förslag av socialförsäkringsutskottet (SfU 1975/76:13 och 1976/77:23) avslagit motionsyrkanden, som syftat till att forskningsverksamheter som finansieras med gåvo- och donationsmedel skall tillgodoföras de försäkringsersättningar som hänförs till den för verksamheten anställda personalen. Riksdagen har därvid hänvisat till den vid 1975 års riksmöte begärda översynen.

I den vid 1977/78 års riksmöte väckta motionen har frågan om kompensation för gåvo- och donationsmedel som tas i anspråk för lön vid sjuk- och föräldraledighet ånyo aktualiserats. I motionen begär motionären att en bestämmelse av följande innebörd skall införas. När personal, som avlönas genom enskilda forskningsanslag överlämnade till högskolas förvaltning, är

sjuk- eller föräldraledig skall ett belopp motsvarande det försäkringskassa tillför eller beräknas tillföra statsverket överföras från högskolans avlöningsanslag till det ifrågavarande forskningsanslaget.

Som framgår av det anförda har riksdagen tidigare begärt att frågan om hur ifrågavarande forskningsverksamhet kan kompenseras när personalen är sjuk- eller föräldraledig skall prövas av regeringen. Utskottet, som förutsätter att denna prövning kommer till stånd, anser att man i detta sammanhang får överväga om den av motionären anvisade lösningen är lämplig. Någon riksdagens åtgärd anser utskottet inte påkallad.

Utskottet hemställer

att riksdagen avslår motionen 1977/78:542.

Stockholm den 7 november 1978

På socialförsäkringsutskottets vägnar

SVEN ASPLING

Närvarande: Sven Aspling (s), Per-Eric Ringaby (m), Arne Magnusson (c), Britta Bergström (fp), Doris Håvik (s), Maj Pehrsson (c), Eric Marcusson (s), Allan Åkerlind (m), Gösta Andersson (c), Ralf Lindström (s), Elis Andersson (c), Christer Nilsson (s), Börje Hörnlund (c), Lars-Åke Larsson (s) och Stig Gustafsson (s).

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions and activities. It emphasizes that this is crucial for ensuring transparency and accountability in the organization's operations.

2. The second part outlines the specific procedures and protocols that must be followed to ensure that all records are properly maintained and updated. This includes details on how data should be collected, stored, and reviewed.

3. The third part addresses the role of management in overseeing the record-keeping process. It stresses that management must ensure that all staff are trained and aware of their responsibilities in this regard.

4. The final part of the document provides a summary of the key points and offers recommendations for further improvement. It encourages a continuous approach to refining the record-keeping system to meet the organization's evolving needs.